

POLITECHNIKA POZNAŃSKA

Wykład NR1 v. 6.0 (SEM IV)

ZGINANIE BELEK

dr hab. inż. Piotr PACZOS

**Politechnika Poznańska,
Instytut Mechaniki Stosowanej,
Zakład Wytrzymałości Materiałów i Konstrukcji**

Teorii belek: teoria Eulera-Bernoulliego (18 stulecie)

1. Najstarsza i najprostsza teoria.

Zakłada, że przekrój belki jest zawsze prostopadły do osi neutralnej (obojętnej)

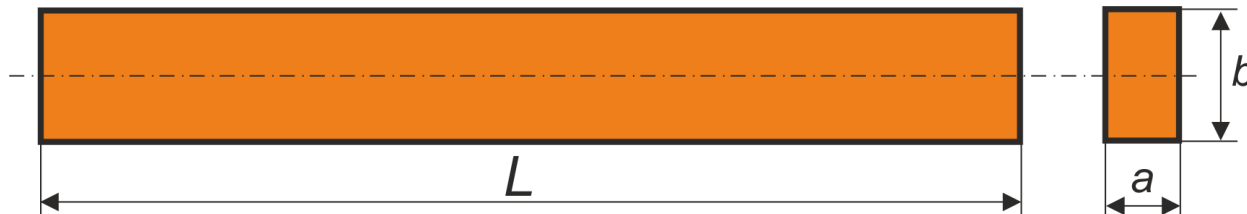
2. Wyznacza ugięcie belki **tylko** z momentu gnącego.

Nie uwzględnia wpływu na ugięcie siły poprzecznej (odkształceń stycznych)

3. Teoria wewnętrznie sprzeczna:

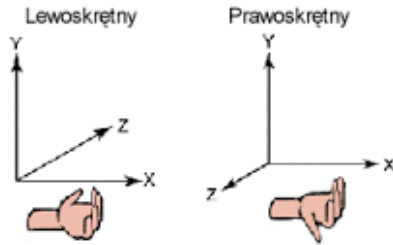
Pozwala wyznaczyć rozkład naprężeń stycznych, ale nie uwzględnia ich wpływu ani na ugięcie belki, ani na wykrzywienie przekroju.

Realnie sprawdza się dla 1/5: $a/b = 5$, $L/\max(a,b) > 10$ [\[1\]](#)

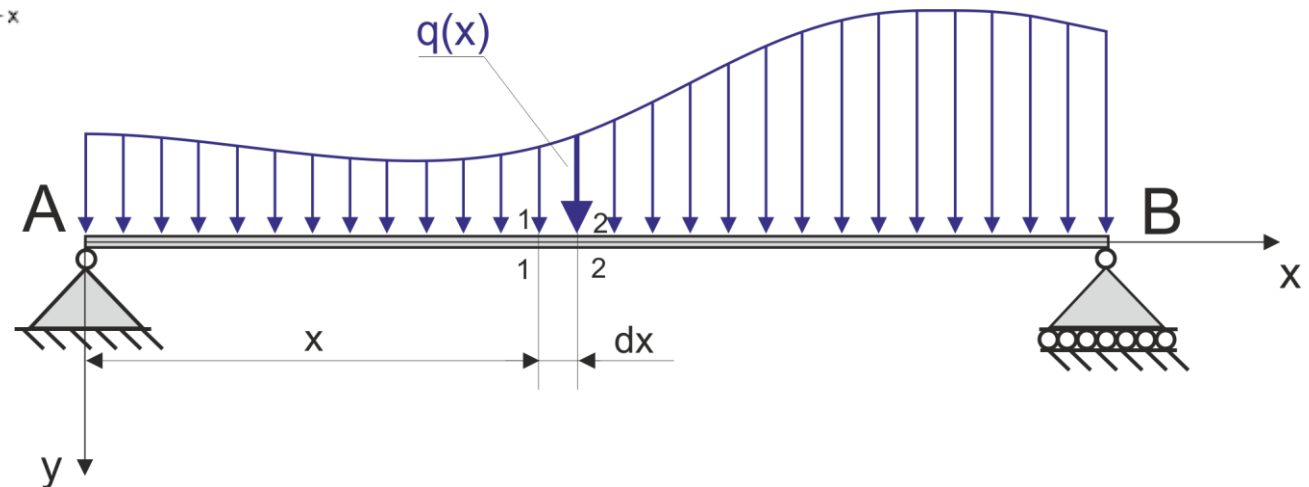
[1] Bucleam, M.L., Bathe, K-J. *The Mechanics of Solids and Structures – Hierarchical Modeling and the Finite Element Solutions*, Springer, 2011.

Podstawowe związki różniczkowe przy zginaniu

$$T=T(x)$$

$$M=M(x)$$

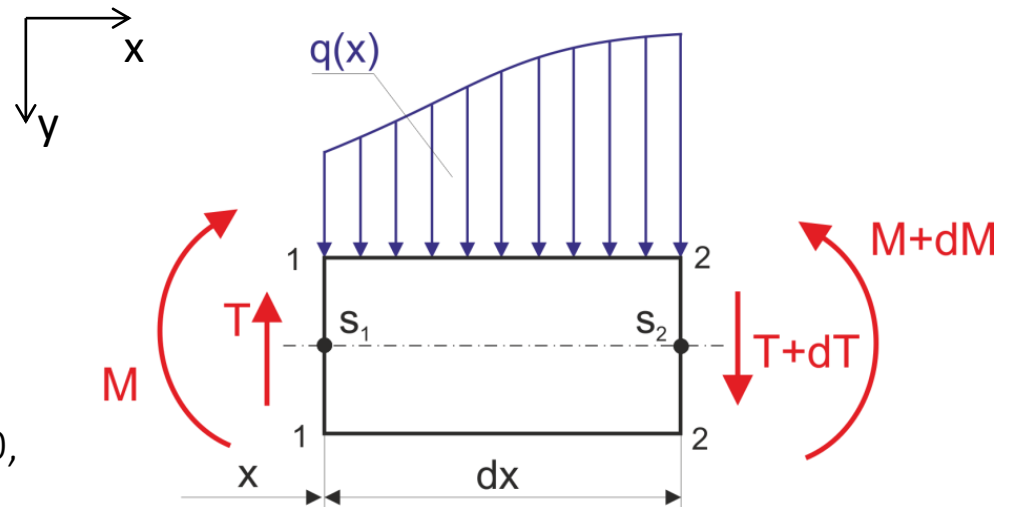

Podstawowe związki różniczkowe przy zginaniu pomiędzy momentem gnącym, siłą tnącą i obciążeniem ciągłym.

Wdzielony element dx znajduje się w statycznej równowadze, więc muszą być spełnione równania równowagi statycznej:

$$(1) \sum F_y = 0,$$

$$(2) \sum M = 0,$$

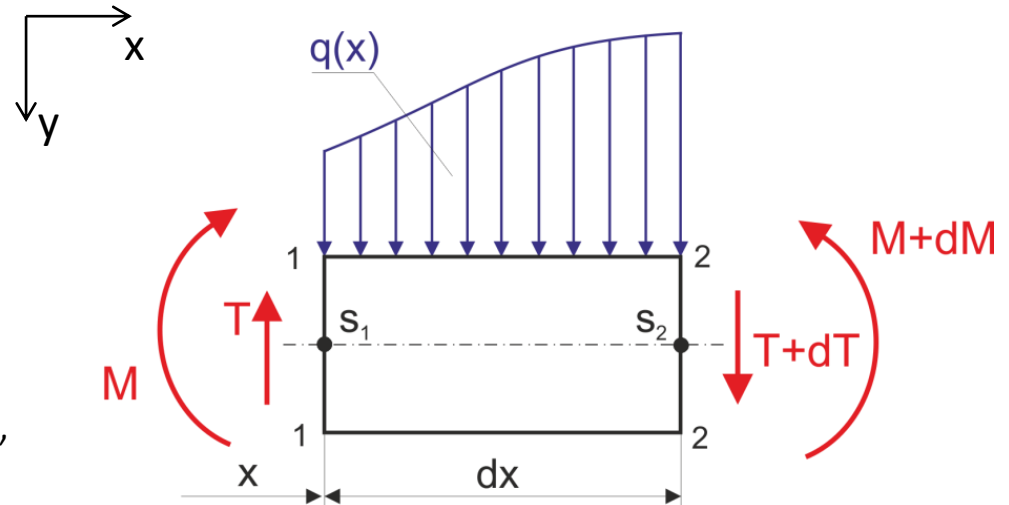
$$(1): \sum F_y = 0 \rightarrow T - (T + dT) - q(x)dx = 0 \longrightarrow q(x) = -\frac{dT}{dx}$$

Pochodna siły tnącej względem współczynnika x jest równa obciążeniu zewnętrznemu przyłożonemu do belki $q(x)$

Wydzielony element dx znajduje się w statycznej równowadze, więc muszą być spełnione równania równowagi statycznej:

$$(1) \sum F_y = 0,$$

$$(2) \sum M = 0,$$

$$(2): \sum M_{S_2} = 0 \rightarrow Tdx + M - (M + dM) - \underbrace{q(x)dx}_{\text{siła}} \cdot \frac{dx}{2} = 0$$

Pochodna momentu gnącego względem współrzędnej x jest równa sile tnącej T

$$T = \frac{dM}{dx}$$

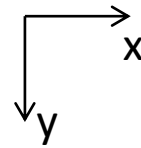
lub

$$T(x) = \frac{dM(x)}{dx}$$

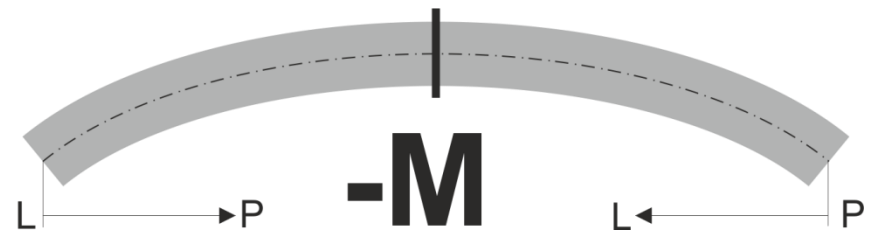
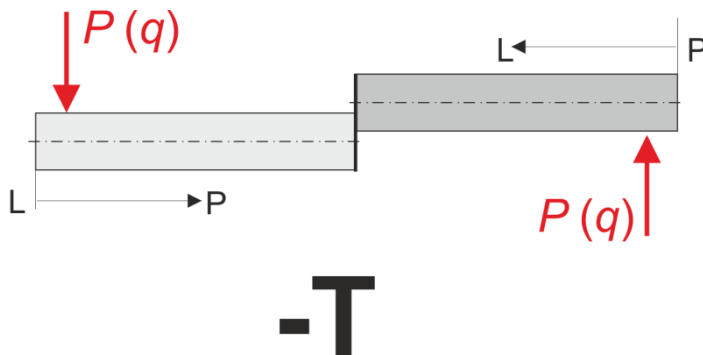
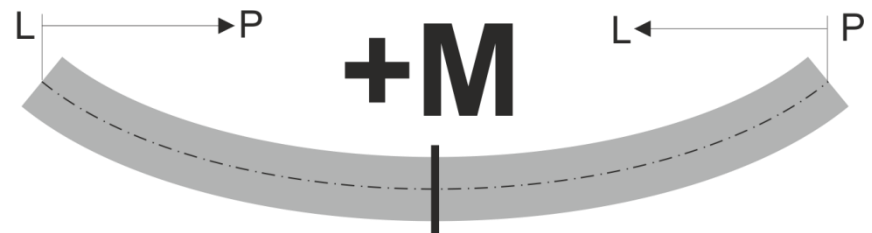
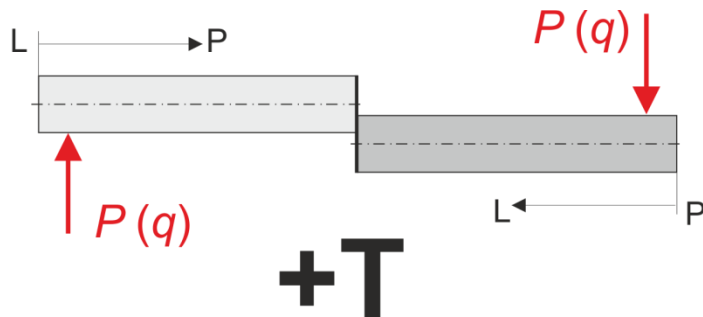
Różniczkując względem x $T = \frac{dM}{dx}$ otrzymujemy: $\frac{dT}{dx} = \frac{d^2M}{dx^2}$

jeśli $q(x) = -\frac{dT}{dx}$ więc $q(x) = -\frac{d^2M}{dx^2}$

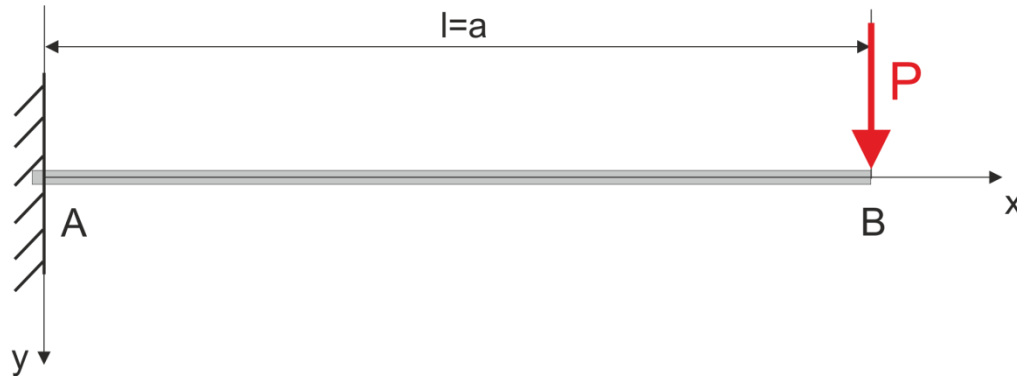

Znakowanie wewnętrznych
SIŁ TNĄCYCH i **MOMENTÓW GNĄCYCH**

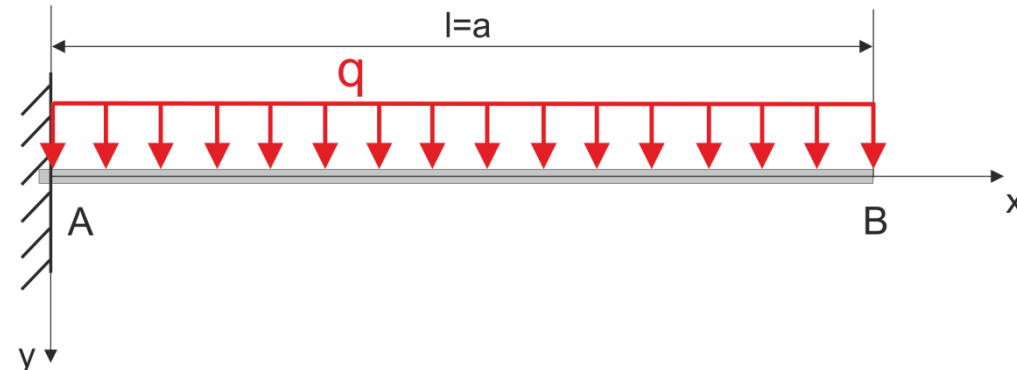

Narysować wykresy wewnętrznych sił tnących $T(x)$ i momentów gnących $M(x)$, oraz odczytać z wykresów maksymalne ich wartości,

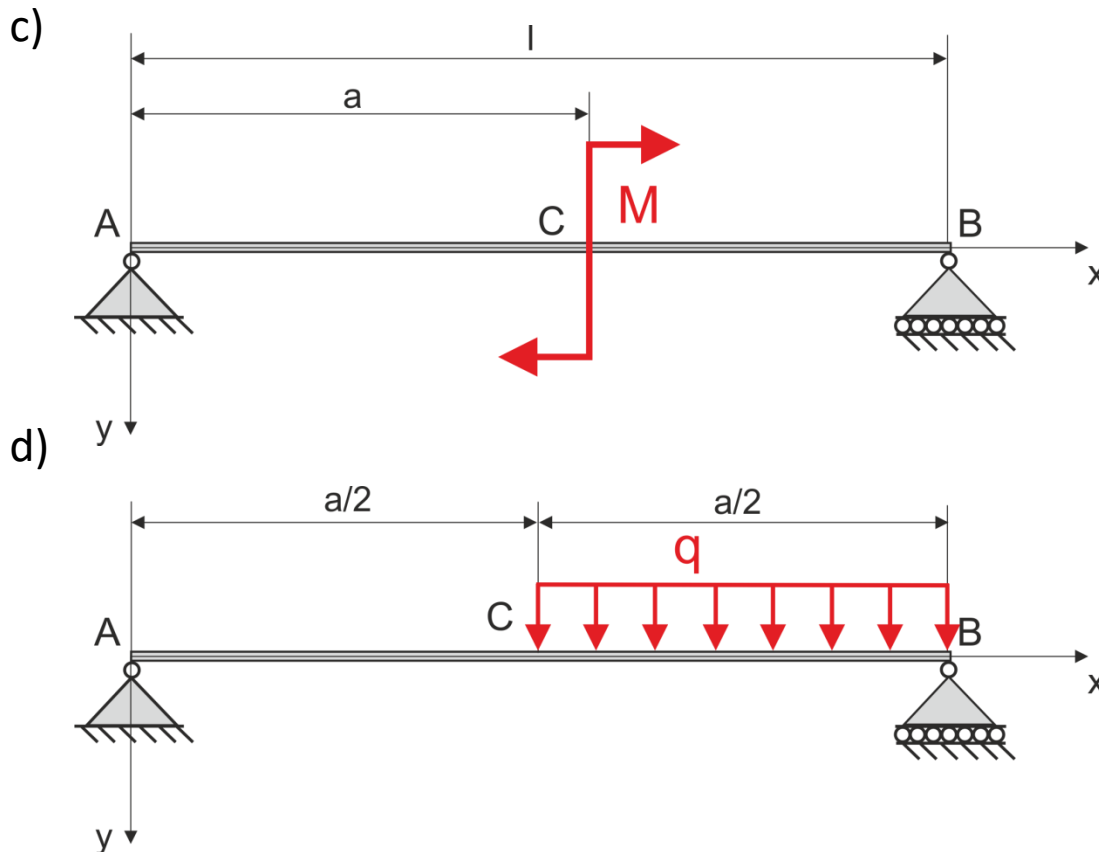
a)

b)

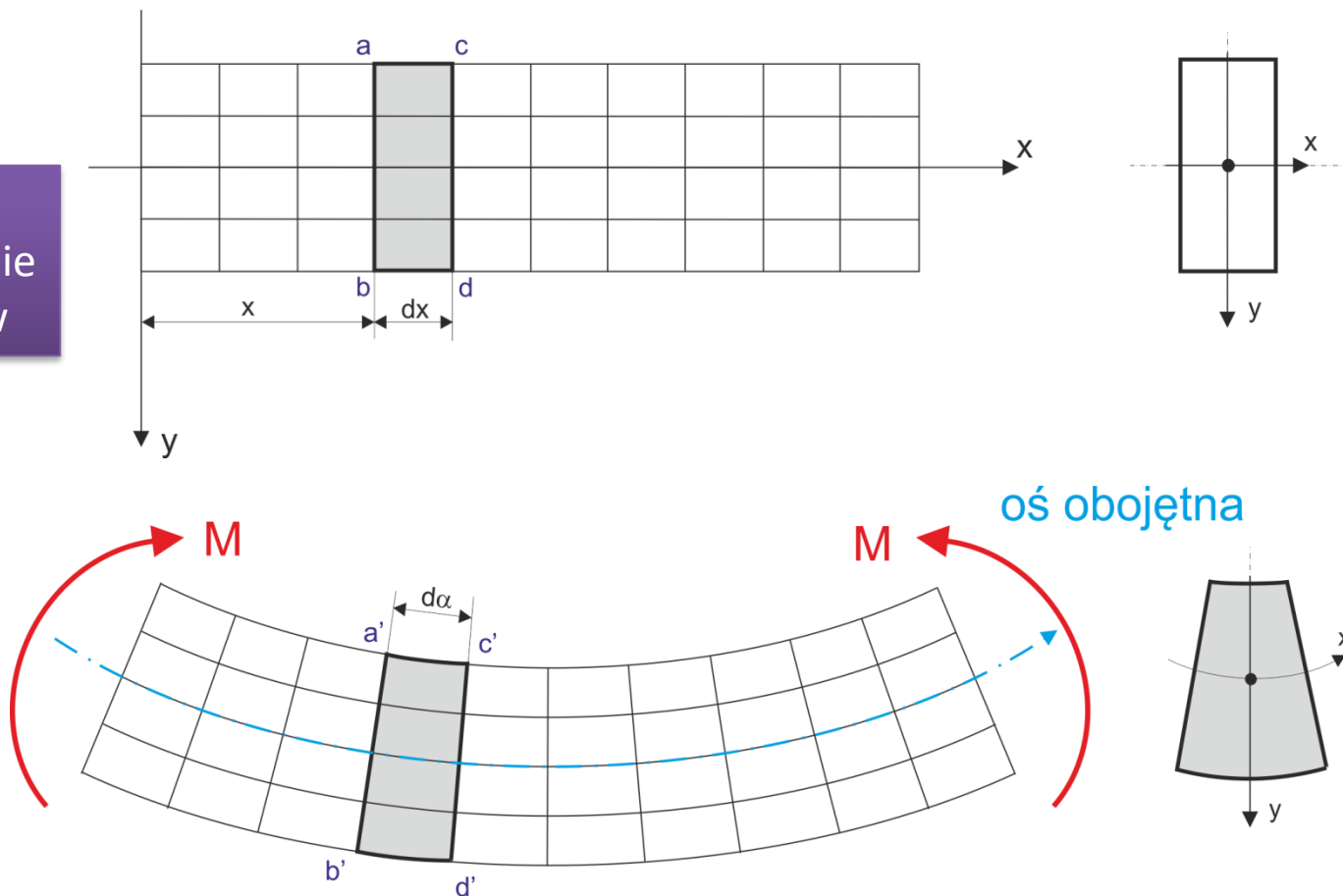

Narysować wykresy wewnętrznych sił tnących $T(x)$ i momentów gnących $M(x)$, oraz odczytać z wykresów maksymalne ich wartości.

Zginanie belek o stałym przekroju - TEORIA

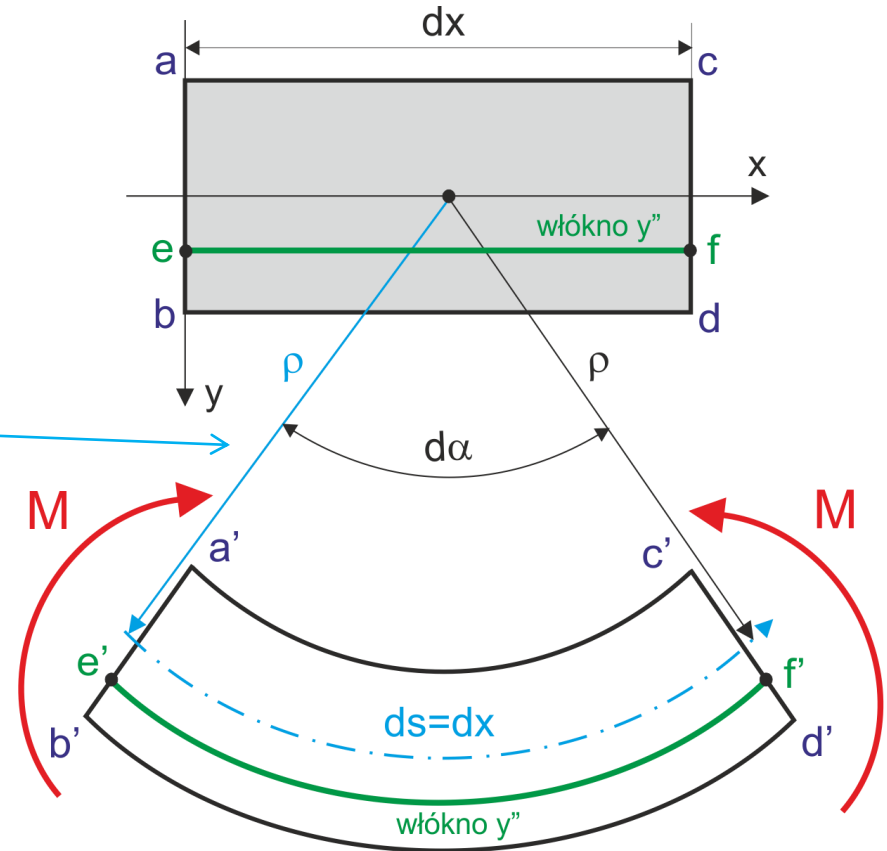
Przy zginaniu belek obowiązuje założenie płaskich przekrojów

Włókno podłużne belki w kierunku osi x ulegają skróceniu po stronie wklęsłej i wydłużeniu po stronie wypukłej.

ρ - promień krzywizny osi belki

Włókno leżące na osi x nie doznają odkształceń i tworzą tzw. warstwę obojętną w kierunku osi x i z .

Długość włókna przed odkształceniem wynosi dx , a po odkształceniu $ds=dx$
Długość dowolnego podłużnego włókna belki przed odkształceniem wynosi $ef=dx$
a po odkształceniu $e'f'=dx+\Delta dx$, gdzie
 Δdx – jest bezwzględnym przyrostem długości włókna

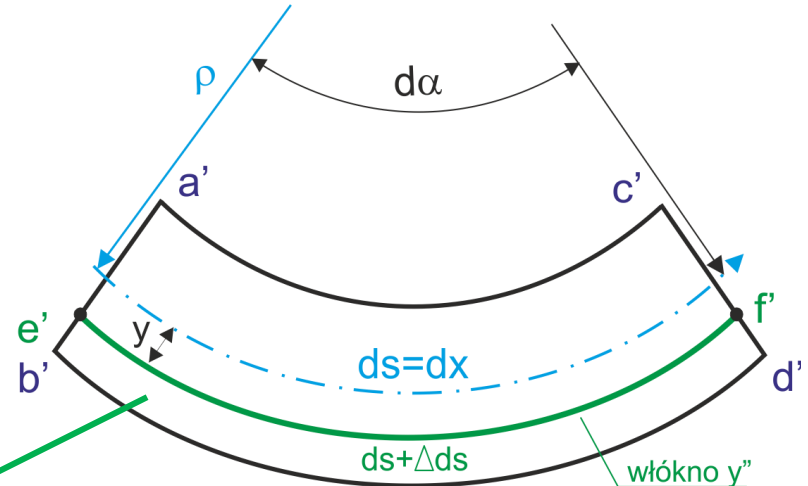
Względna zmiana długości włókna: $\varepsilon = \frac{\Delta dx}{dx}$

$$ds = \rho \cdot d\alpha$$

$$e'f' \rightarrow (ds + \Delta ds) = (\rho + y)d\alpha$$

$$\varepsilon = \frac{\Delta ds}{ds} = \frac{y \cdot d\alpha}{\rho \cdot d\alpha} = \frac{y}{\rho}$$

$$\varepsilon = \frac{y}{\rho}$$

Zakładając, że włókna nie oddziałują na siebie w kierunku osi y uznajemy, że w belce panuje jednoosiowy stan naprężenia dla których:

$$\sigma = \sigma_x = \varepsilon \cdot E$$

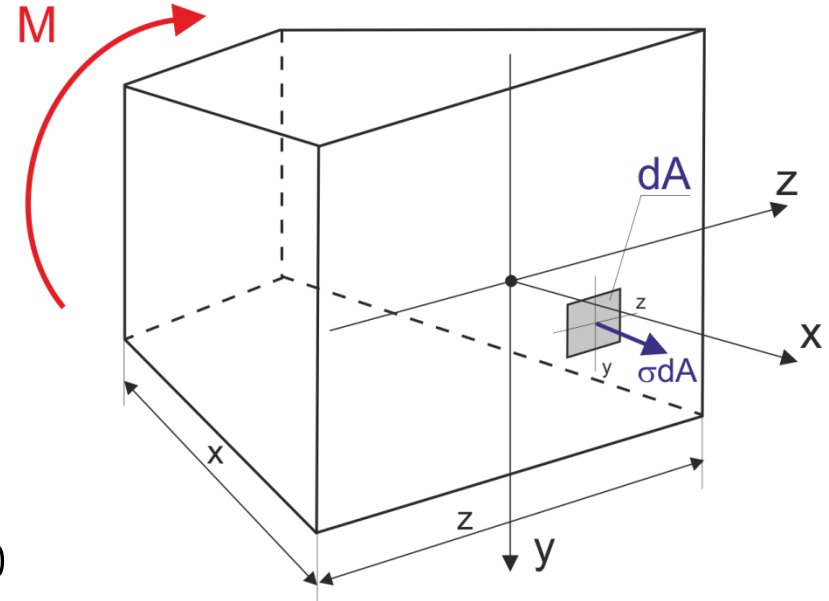
Naprężenia normalne

Ponieważ promień krzywizny ρ belki jest nieznaczący, to brakujące równanie znajdujemy z analizy statycznej równowagi części belki:

$$(1): \sum F_x = 0 \rightarrow \int_A \sigma \cdot dA = 0$$

$$\int_A \frac{y}{\rho} \cdot E \cdot dA = \frac{E}{\rho} \int_A y \cdot dA = 0$$

Moment statyczny

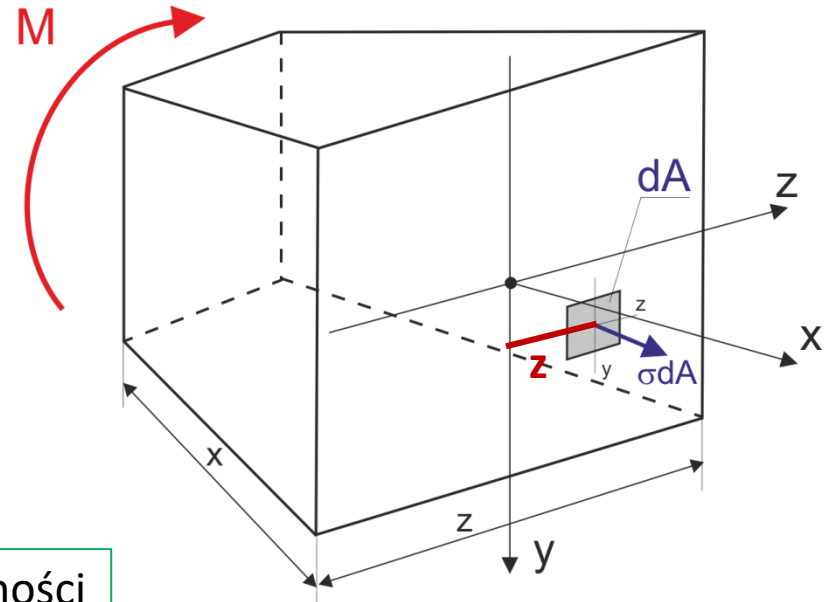
Moment statyczny jest równy zero, gdy oś z przechodzi przez środek ciężkości przekroju

$$S_z = \int_A y \cdot dA \rightarrow S_z = 0$$

$$(2): \sum M_y = 0 \rightarrow \int_A \sigma \cdot dA \cdot \boxed{z} = 0$$

$$\frac{E}{\rho} \int_A \underbrace{y \cdot z \cdot dA}_{\text{Dewiacyjny moment bezwładności}} = 0 \rightarrow J_{xy} = 0$$

Dewiacyjny moment bezwładności

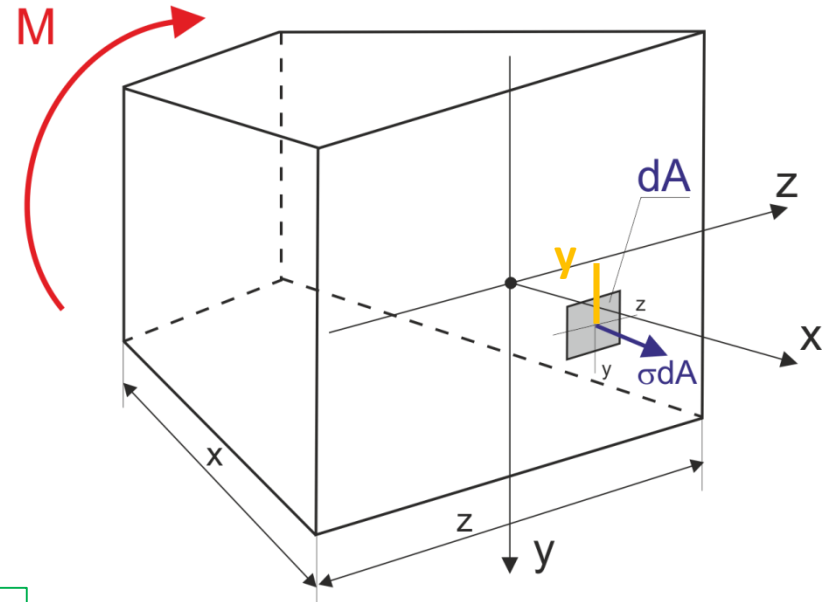

Jeżeli dewiacyjny moment bezwładności jest równy zero, to osie x i y muszą być głównymi centralnymi osiami przekroju (osiami bezwładności)

$$(3): \sum M_z = 0 \rightarrow \int_A \sigma \cdot dA \cdot y = M$$

$$\frac{E}{\rho} \int_A y \cdot y \cdot dA = M \rightarrow J_z = \int_A y^2 dA$$

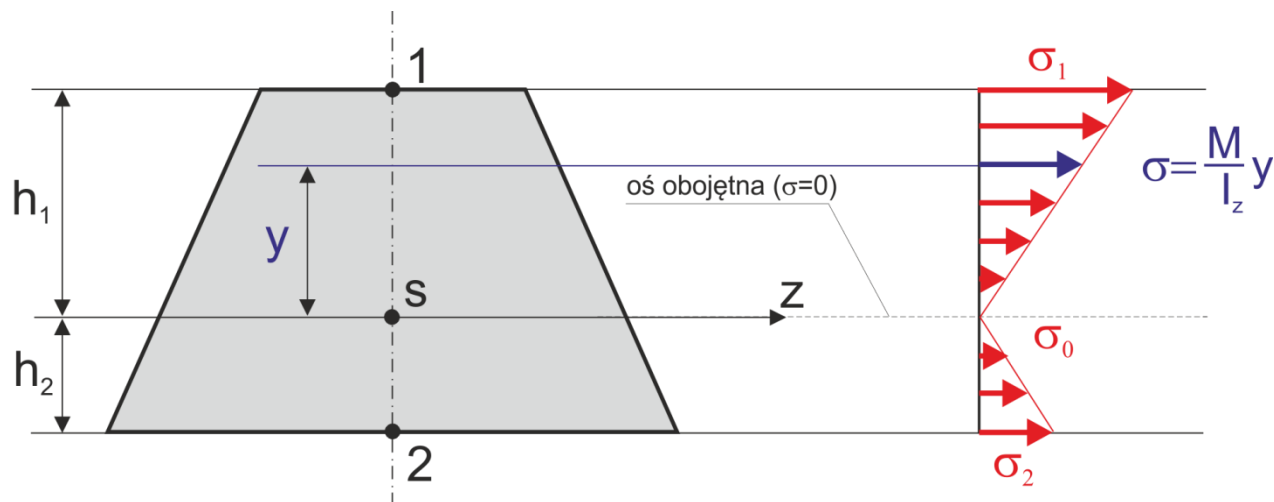
Osiowy moment bezwładności

Jeżeli dewiacyjny moment bezwładności jest równy zero, to osie x i y muszą być głównymi centralnymi osiami przekroju (osiami bezwładności)

$$\frac{E}{\rho} \cdot J_z = M \rightarrow \left(\frac{\sigma}{E \cdot y} \right) \cdot J_z \cdot E = M \rightarrow \sigma = \frac{M}{J_z} \cdot y$$

Wskaźnik przekroju na zginanie

$$\sigma = \sigma_x = \frac{M}{J_z} \cdot y$$

$$y_{\min} \leq y \leq y_{\max} \rightarrow h_1 \leq y \leq h_2$$

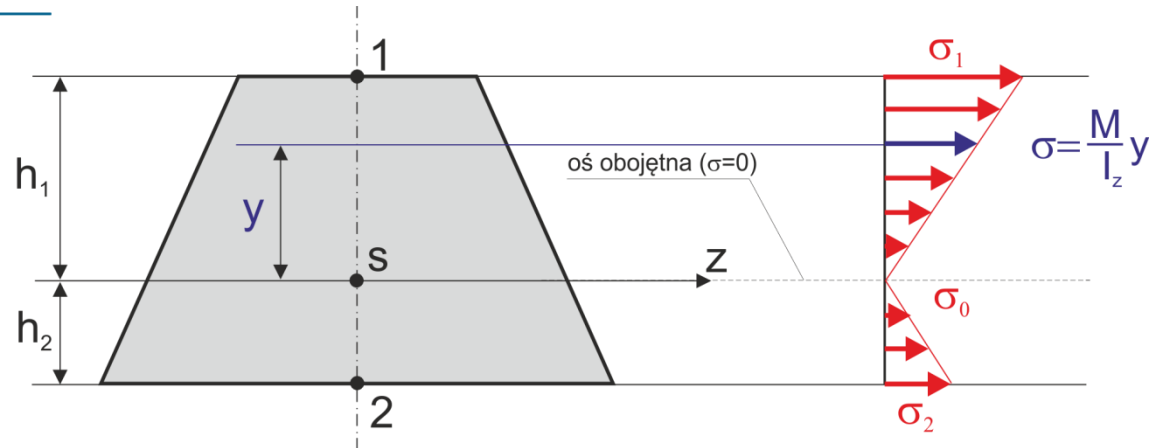
$$\text{dla } y=0 \rightarrow \sigma = 0$$

$$\text{dla } y=h_2 \rightarrow \sigma = \frac{M}{J_z} h_2 = \frac{M}{J_z} y_{\min}$$

$$\text{dla } y=h_1 \rightarrow \sigma = \frac{M}{J_z} h_1 = \frac{M}{J_z} y_{\max}$$

$$W_z = \frac{J_z}{y_{\max}}$$

Wskaźnik przekroju na zginanie

Wskaźnikiem wytrzymałości belki na zginanie nazywamy iloraz osiowego momentu bezwładności całego przekroju J_z względem osi obojętnej (oś obojętna z przechodzi przez środek ciężkości przekroju) i odległości y_{\max} od osi obojętnej do najdalej położonego włókna przekroju.

Warunek wytrzymałości belki na zginanie

$$\sigma_{g\max} = \frac{M_{g\max}}{W_z} \leq k_g$$

$M_{g\max}$ - maksymalny moment gnący odczytany z wykresu $M(x)$

k_g - dopuszczalne naprężenia na zginanie

Przyjmuje się, że k_g

→ k_r

naprężenia na rozciąganie

→ k_c

naprężenia na ściskanie

Czyste zginanie – brak siły tnącej

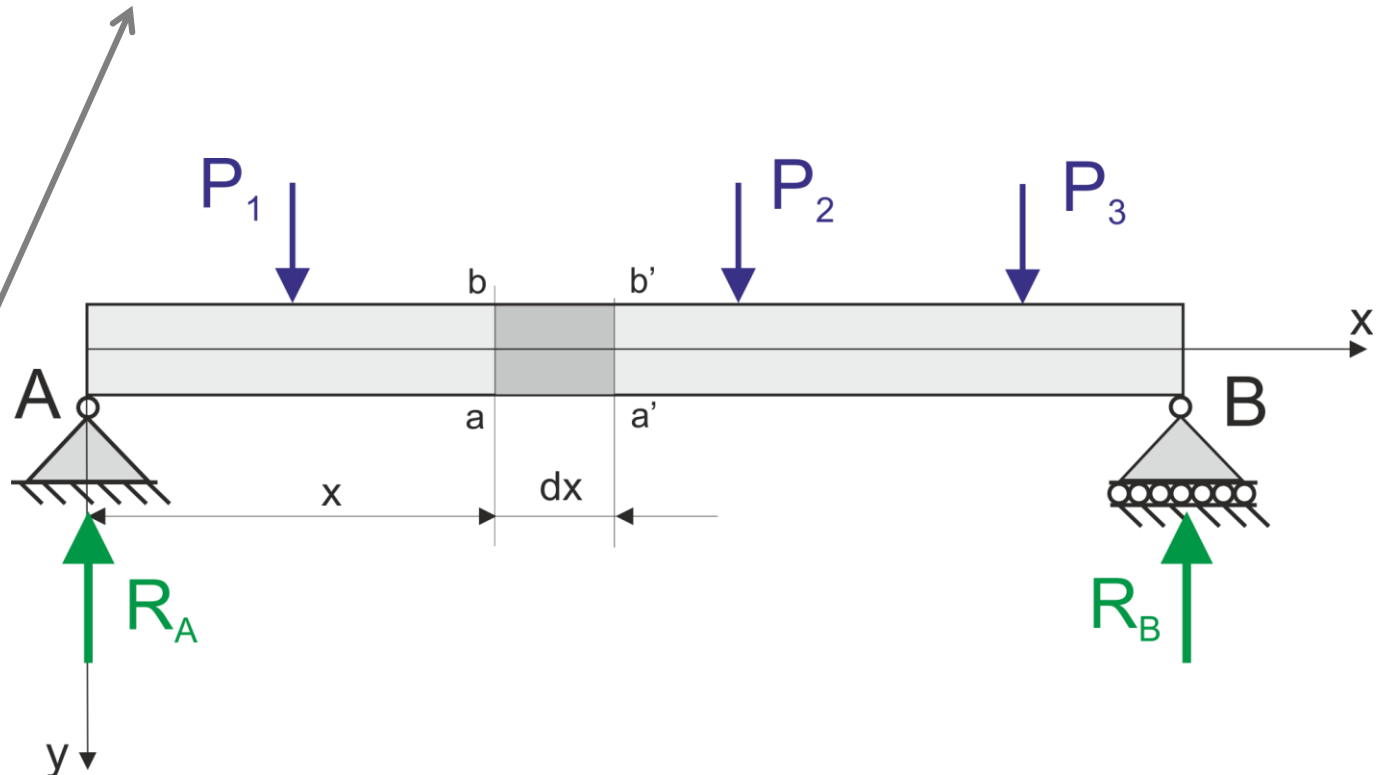
Zginanie pełne – jest siła tnąca

Naprężenia normalne i styczne (tnące)

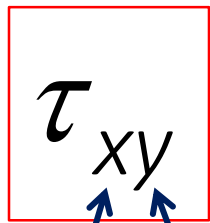
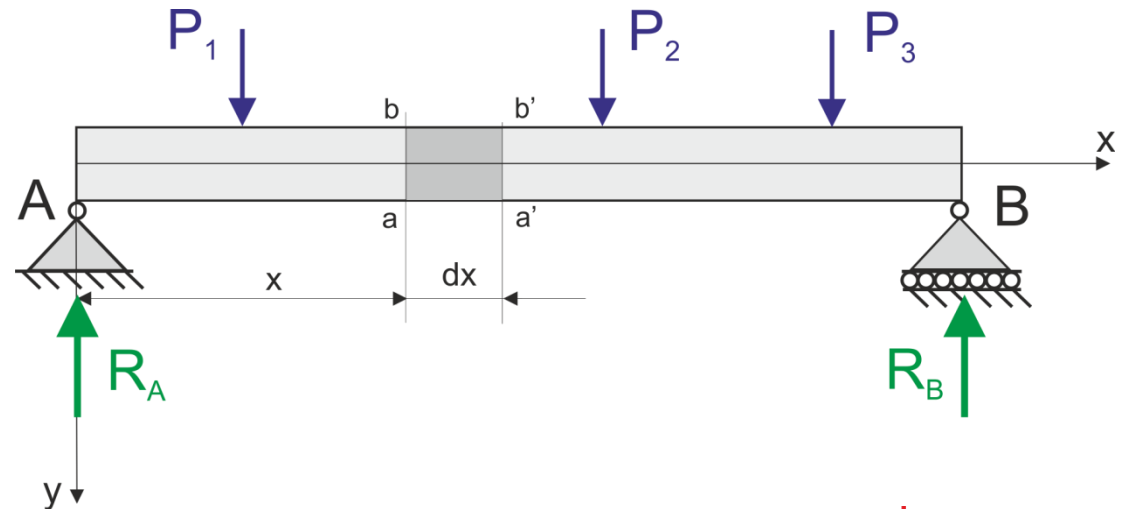
Czyste zginanie – brak siły tnącej

Zginanie pełne – jest siła tnąca

$$\sigma = \sigma_x = \frac{M}{J_z} \cdot y$$

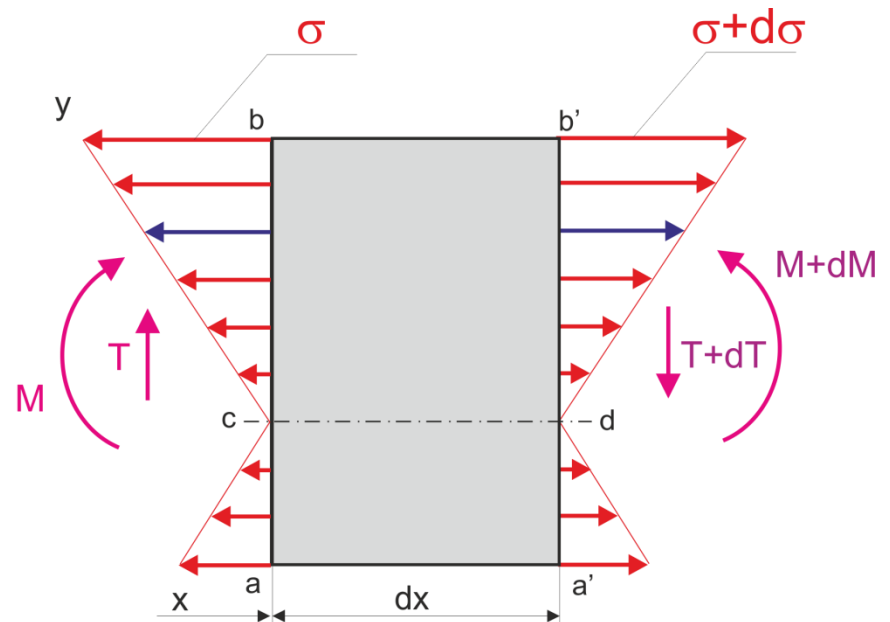

ZADANIE - Przykład

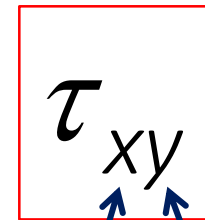
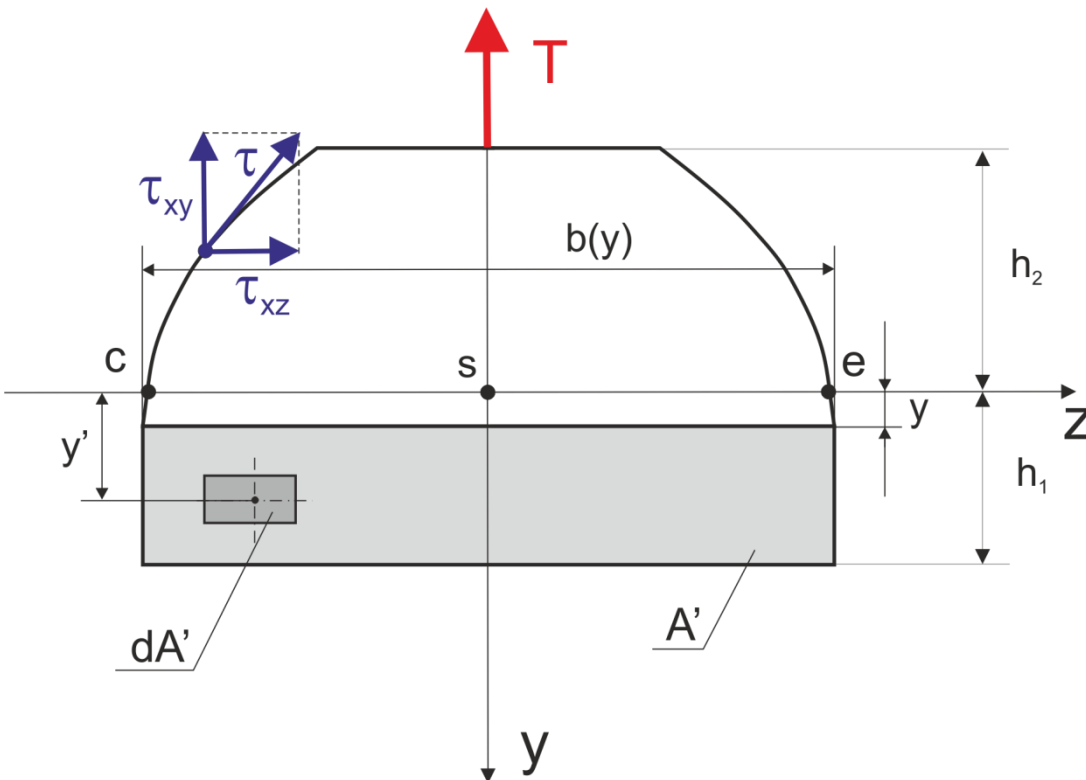
Kierunek osi wzdłuż której działa naprężenie

Płaszczyzna do której dana oś jest prostopadła

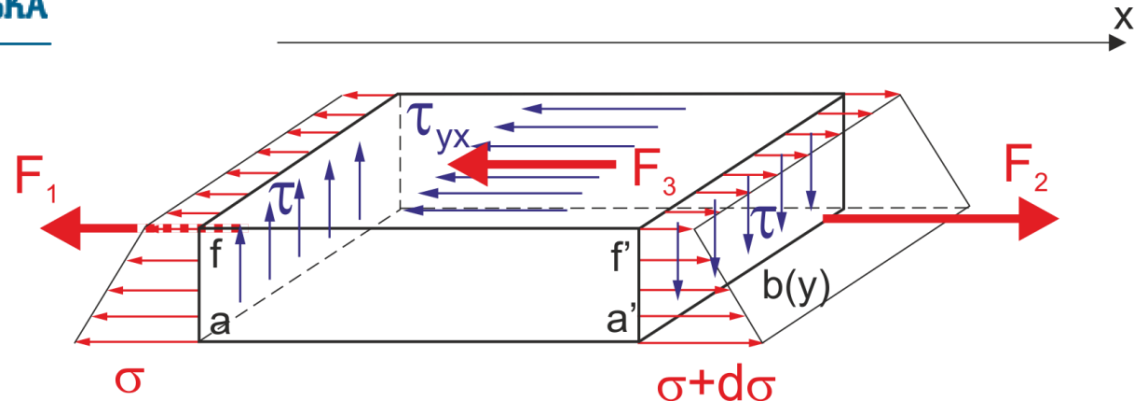
Na konturze przekroju naprężenia styczne (ścinające) mają kierunek styczny do przekroju

$$\tau = \sqrt{\tau_{xy}^2 + \tau_{xz}^2}$$

Kierunek osi wzdłuż której działa naprężenie

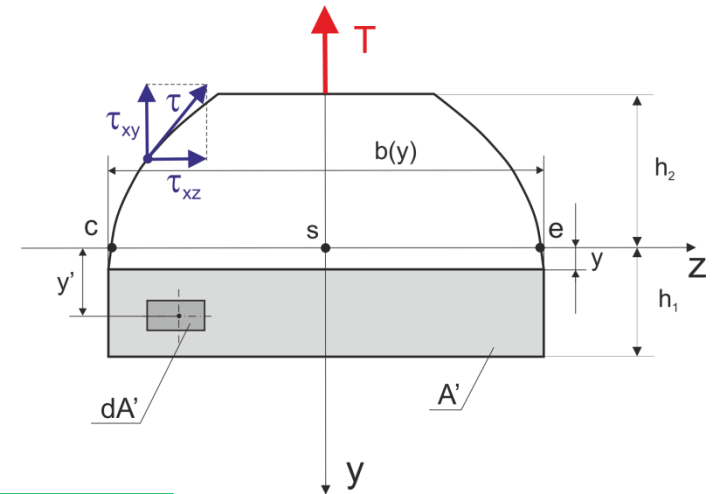
Płaszczyzna do której dana oś jest prostopadła

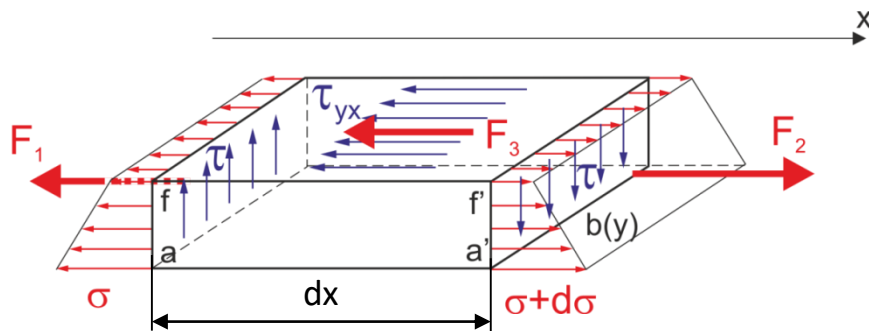
W poszczególnych warstwach podłużnych belki, równoległych do powierzchni obojętnej, występują poziome naprężenia ścinające, a w przekrojach poprzecznych występują jednocześnie poprzeczne naprężenia ścinające i w każdym punkcie belki **naprężenia ścinające** w tych dwóch wzajemnie prostopadłych kierunkach są sobie **równe** (wynika to z właściwości naprężeń tnących).

Na ściankę ff' działają tylko naprężenia styczne rozłożone wg. nieznanego prawa, a ich średnią wartość oznaczamy przez $\tau_{x,y_{min}}$

Budujemy równania równowagi statycznej sumy momentów wszystkich sił działających na ścianki elementu $afa'f'$

W płaszczyźnie ff' działa siła styczna równoległa do osi x , o wartości $\tau'_{yx} \cdot dx \cdot b(y)$, gdzie $b(y)$ jest szerokością przekroju w odległości y od osi obojętnej

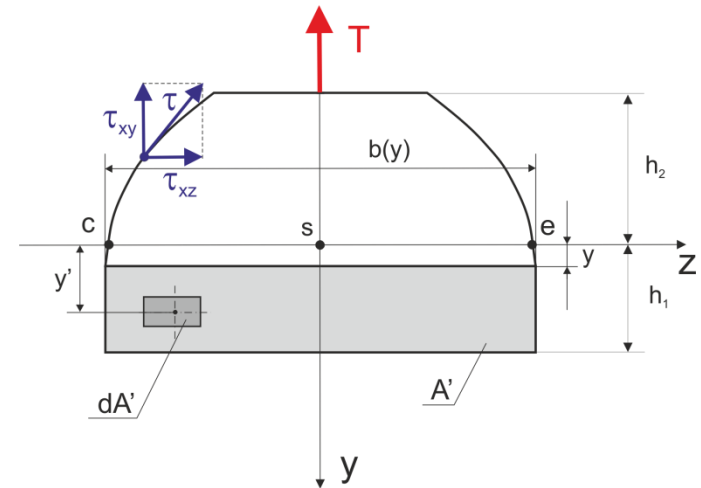

W dowolnym punkcie przekroju $a-f$ leżącym w odległości y' od osi obojętnej naprężenia normalne wynoszą:

$$\sigma = \frac{M}{J_z} \cdot y'$$

Elementarna siła działająca na element dA' leżący na obszarze $afa''f''$ (szary) wynosi:

$$\sigma \cdot dA' = \frac{M}{J_z} \cdot y' \cdot dA'$$

Całkowita siła działająca na ścianie $a-f$: $\frac{M}{J_z} \cdot \int_{A'} y' \cdot dA'$

Podobnie obliczamy siłę od naprężeń normalnych $\sigma + d\sigma$ w prawym przekroju $a''f''$:

$$\frac{M + dM}{J_z} \cdot \int_{A'} y' \cdot dA'$$

Równania równowagi:

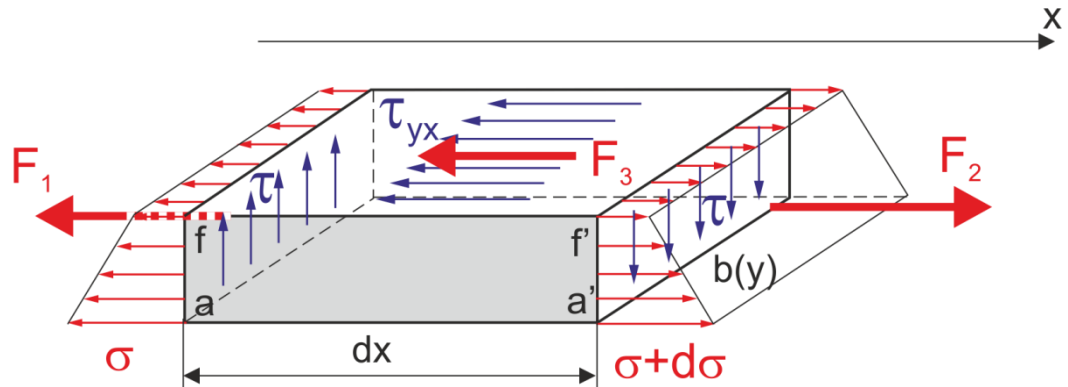
$$\Sigma F_x = 0 \rightarrow -F_1 - F_3 + F_2 = 0$$

$$-\frac{M}{J_z} \int_{A'} y' dA' + -\tau'_{yx} \cdot b(y) \cdot dx + \frac{M + dM}{J_z} = 0$$

Po przekształceniu równania równowagi otrzymujemy:

$$\tau'_{yx} = \frac{T \cdot S_z^{y-y}}{J_z \cdot b}$$

$$\tau'_{yx} = \frac{dM}{dx} \cdot \frac{\int_{A'} y' dA'}{J_z \cdot b(y)}$$

$$\tau'_{yx} = \frac{T \cdot S_z^{y-y}}{J_z \cdot b}$$

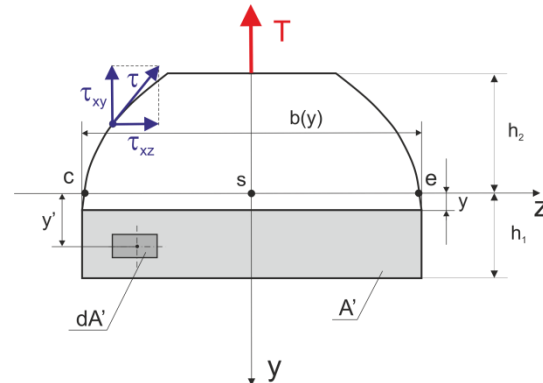
$T(x) = \frac{dM(x)}{dx}$ - siła tnąca (wewnętrzna) w przekroju belki (odczytana z wykresu $T(x)$)

J_z - osiowy moment bezwładności przekroju belki względem osi obojętnej

S_z^{y-y} - moment statyczny części przekroju (część zakreskowana A') leżącego poza rozpatrywanym przekrojem $y-y$ względem osi obojętnej

$$S_z^{y-y} = \int_{A'} y' dA'$$

$b(y)$ - szerokość przekroju na rozpatrywanym poziomie $y-y$ (długość włókna ff')

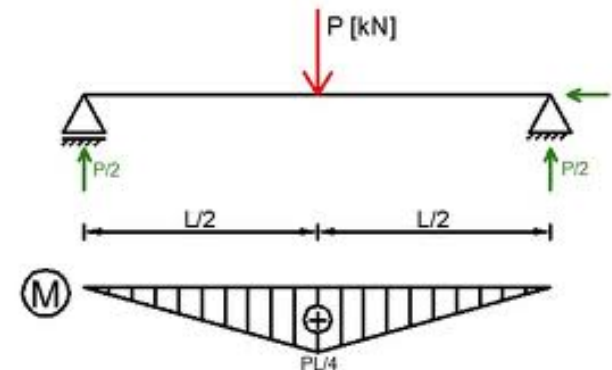
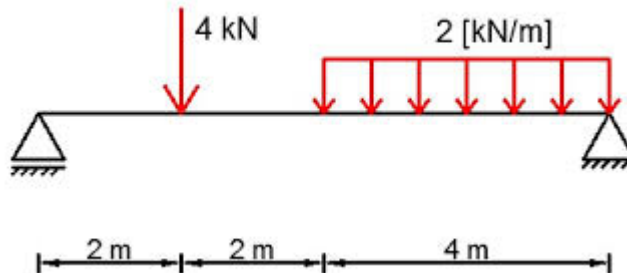
$$\tau'_{yx} = \frac{T \cdot S_z^{y-y}}{J_z \cdot b}$$

Wzór ten określa średnią wartość naprężenia tnącego, w przekrojach belki równoległych do warstwy obojętnej, które oznaczamy: $\tau_{yx} = \tau_{xy}$

Na podstawie prawa równości naprężeń stycznych w dwóch wzajemnie prostopadłych przekrojach możemy napisać:

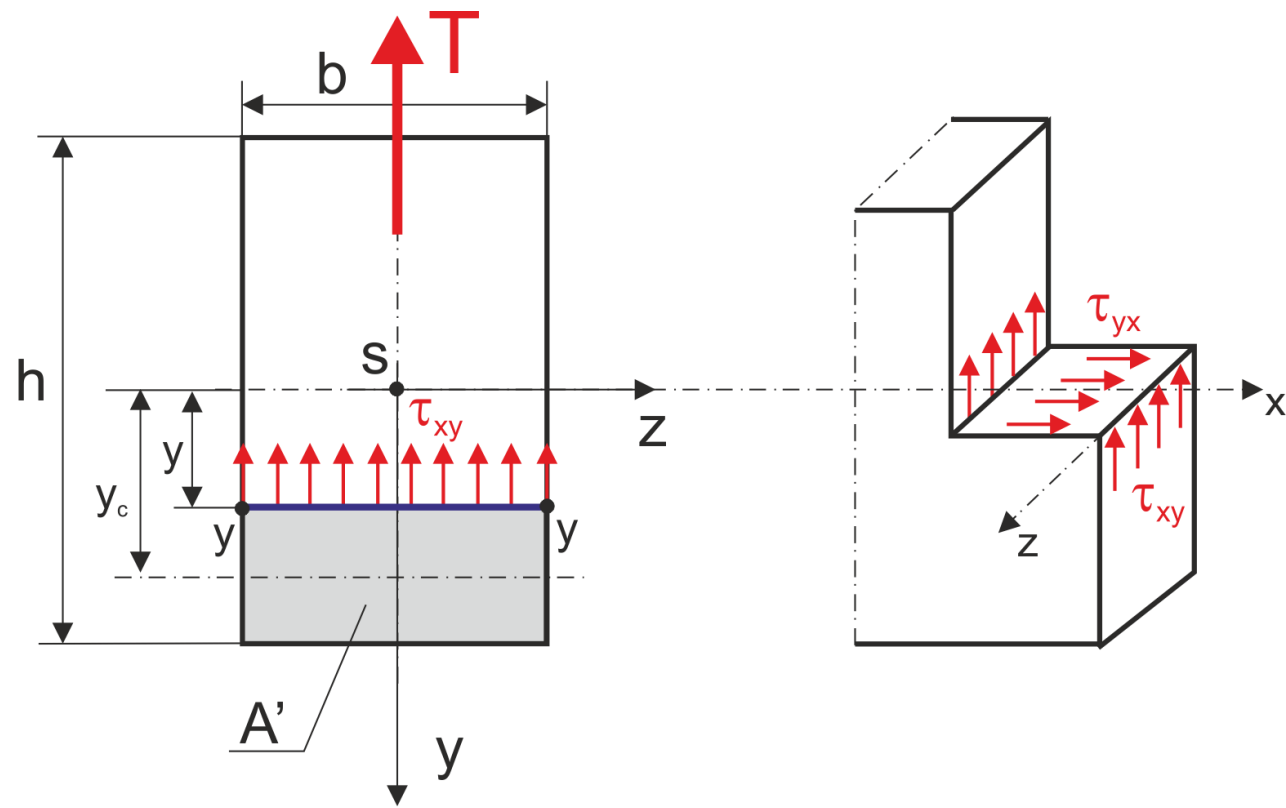
$$\tau_{yx} = \tau_{xy} = \tau$$

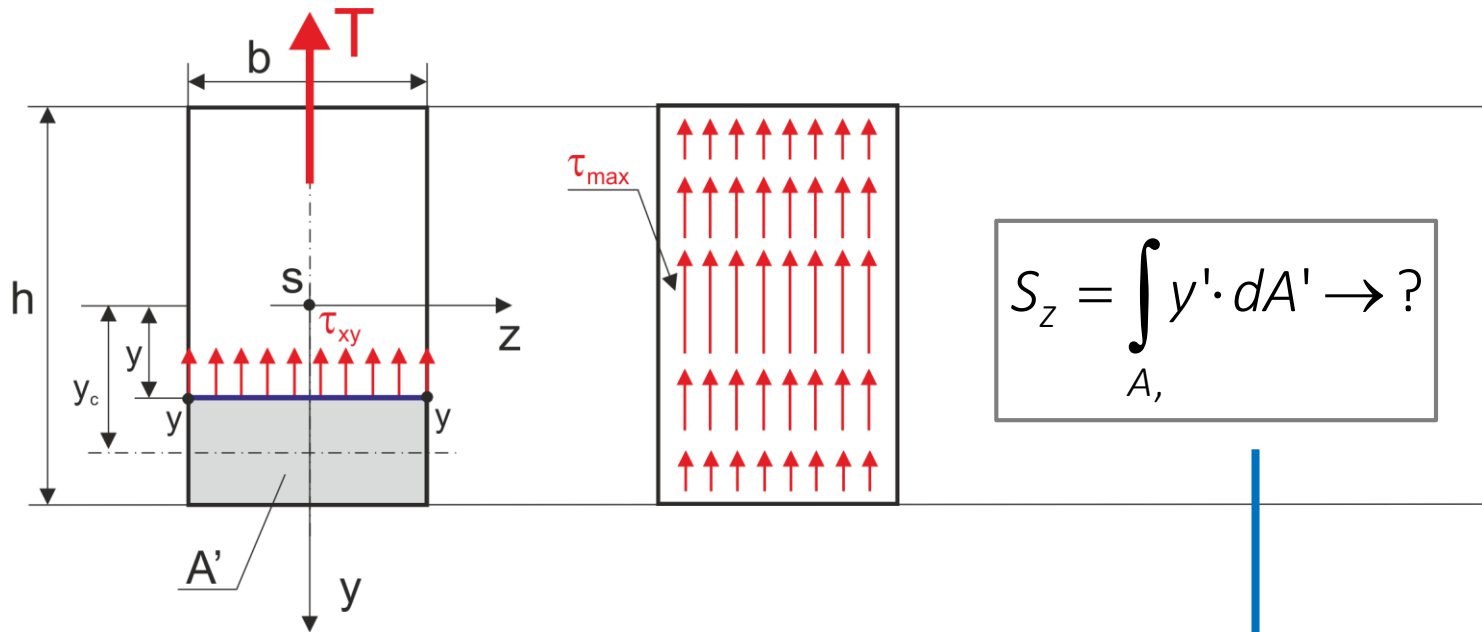
$$\tau = \frac{T \cdot S_z^{y-y}}{J_z \cdot b}$$

Rozkład naprężeń normalnych i stycznych w różnych przekrojach poprzecznych.

Przekrój PROSTOKĄTNY

dla prostokąta: $J_z = \frac{b \cdot h^3}{12}$

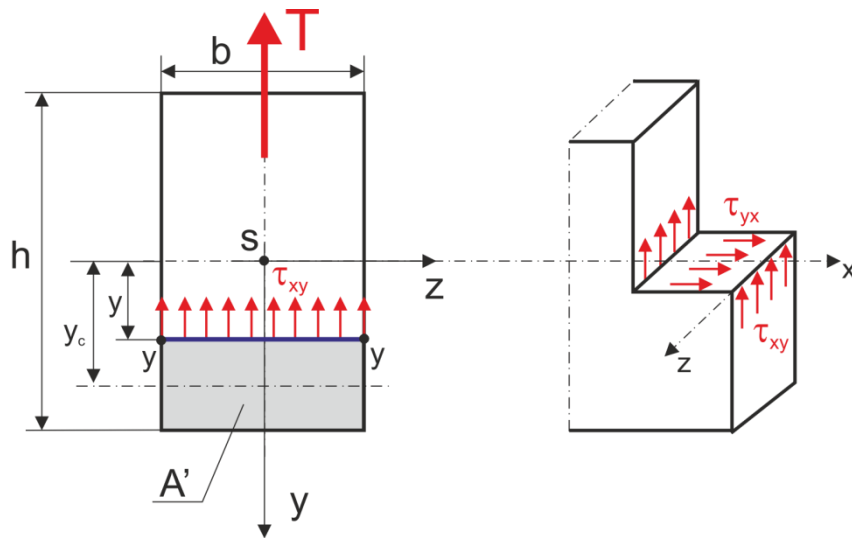
$b(y)=b$
 $T - \text{constans,}$

$$S_z = \int_{A'} y' \cdot dA' \rightarrow ?$$

$$S_z^{y-y} = b \cdot \left(\frac{h}{2} - y \right) \cdot y_c = b \cdot \left(\frac{h}{2} - y \right) \cdot \left[y + \frac{\frac{h}{2} - y}{2} \right] =$$

$$= b \cdot \left(\frac{h}{2} - y \right) \cdot \left[\frac{h}{4} + \frac{y}{2} \right] = \frac{1}{2} b \cdot \left(\frac{h^2}{4} - y^2 \right)$$

$$\begin{aligned} \text{dla } y = 0 &\rightarrow S_z^{y-y} \Big|_{y=0} = \frac{b \cdot h^2}{8} \\ \text{dla } y = \frac{h}{2} &\rightarrow S_z^{y-y} \Big|_{y=\frac{h}{2}} = 0 \end{aligned}$$

$$\text{dla } y = 0 \rightarrow S_z^{y-y} \Big|_{y=0} = \frac{b \cdot h^2}{8}$$

$$\text{dla } y = \frac{h}{2} \rightarrow S_z^{y-y} \Big|_{y=\frac{h}{2}} = 0$$

Stąd wynika, że naprężenia ścinające w warstwie leżącej wzdłuż osi obojętnej z są największe, a w warstwie najdalej położonej od osi obojętnej (skrajnej) naprężenia ścinające są równe zero.

$$\tau = \frac{T}{\frac{b \cdot h^3}{12} \cdot b} \cdot \left[\frac{b}{2} \cdot \left(\frac{h^2}{4} - y^2 \right) \right]$$

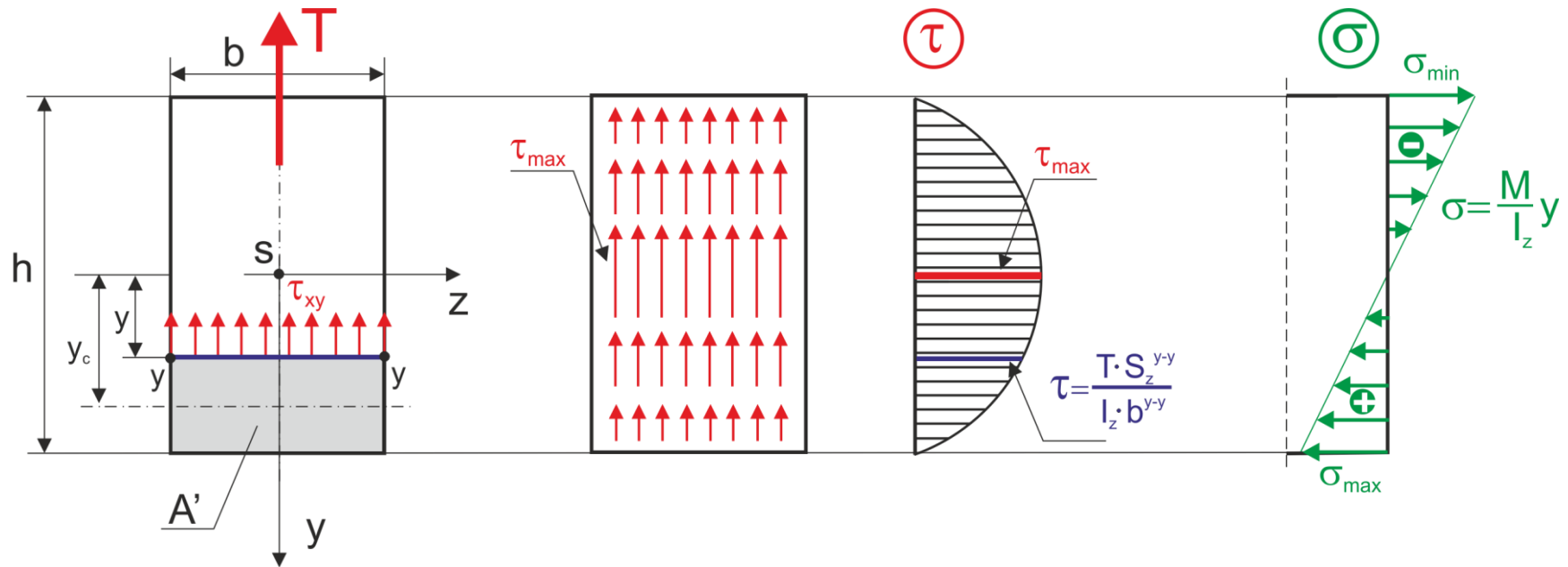
Parabola, krzywa 2 stopnia

Wzór Żurawskiego

$$\tau = \frac{T(x) \cdot S_z^{y-y}}{J_z \cdot b(y)}$$

$$\text{dla } y = 0 \rightarrow \tau = \tau_{\max} = \frac{3}{2} \cdot \frac{T}{b \cdot h} = \frac{3}{2} \cdot \frac{T}{A}$$

$$\text{dla } y = \pm \frac{h}{2} \rightarrow \tau = 0$$

ZADANIE 1

Wykresy naprężeń normalnych i tnących dla różnych przekrojów

ZADANIE 2

Wartość naprężenia w dowolnym punkcie przekroju

Belki o równomiernej wytrzymałości na zginanie

Projektowanie belek zginanych odbywa się przeważnie na podstawie warunku nieprzekraczalności naprężeń dopuszczalnych przez naprężenia normalne (rzeczywiste – pojawiające się w zginanej belce):

$$\sigma_{\max} = \sigma_g = \frac{M_{g\max}}{W_z} \leq \sigma_{dop}$$

Zakłada się często, że belka ma stały przekrój poprzeczny.

Można z tej zależności wyznaczyć wskaźnik wytrzymałości na zginanie:

$$W_z = \frac{M_{g\max}}{\sigma_{dop}}$$

Wyznaczony wskaźnik wytrzymałości odpowiada przekrojowi, w którym występuje **maksymalny moment gnący**. We wszystkich innych przekrojach belki, gdzie moment gnący jest mniejszy od momentu maksymalnego, naprężenia gnące są mniejsze od naprężeń maksymalnych i materiał belki nie będzie należycie wykorzystany.

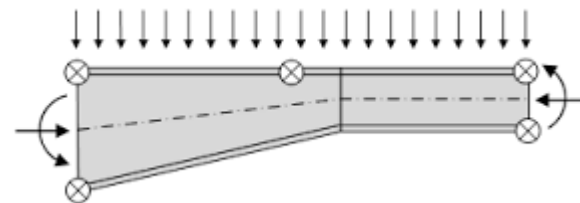
W związku z powyższym należy zaprojektować belkę o zmiennym przekroju i dobierać wskaźnik wytrzymałości w taki sposób, aby naprężenia w skrajnych włóknach równały się stałej wartości równej $\sigma = \sigma_{g\max}$

Najlepiej jest stosować zmienny wskaźnik wytrzymałości $W_z = W_z(x)$ i to w taki sposób, aby był spełniony warunek:

$$\text{Stąd wyznaczamy } W_z(x) = \frac{1}{\sigma} M_g(x)$$

Tak zaprojektowaną belkę nazywa się belką o równomiernej wytrzymałości na zginanie, przy czym przyjmujemy

$$\sigma = \sigma_{dop}$$

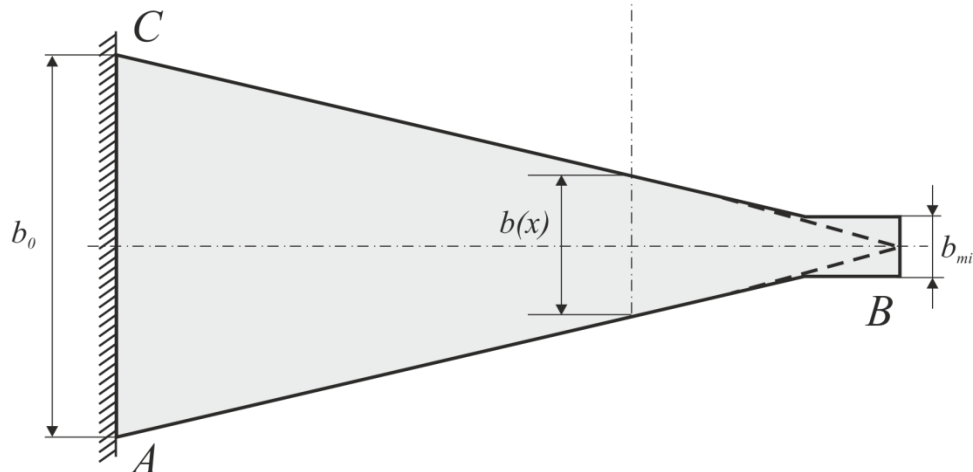
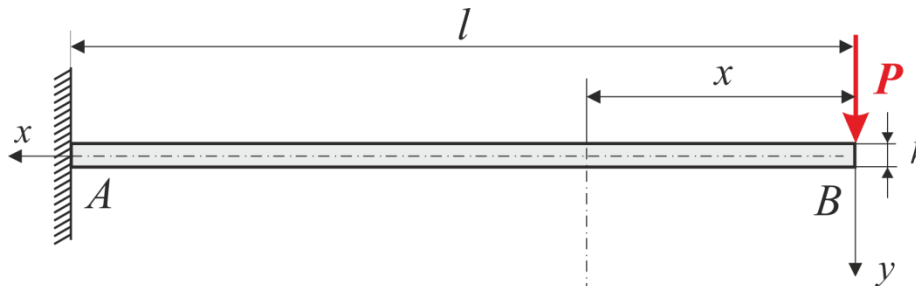

POLITECHNIKA POZNAŃSKA

Centrum Onkologii w Bydgoszczy
2017 rok

Belka wspornikowa o przekroju prostokątnym
obciążona na swobodnym końcu
siłą skupioną

Aby uzyskać zmienny wskaźnik, można:

1. Zmienić wysokość h
2. Zmienić szerokość b

Aby uzyskać zmienny wskaźnik, można:

Założmy, że wysokość przekroju $h = \text{const.}$ - jest stała, a zmienia się jego szerokość $b = b(x)$

1. Zmienić wysokość h

2. Zmienić szerokość b

$$M(x) = P \cdot x$$

$$W_z(x) = \frac{J_z(x)}{y_{\max}} = \frac{2 \cdot J(x)}{h} = \frac{b(x) \cdot h^2}{6}$$

W miejscu utwierdzenia mamy:

$$M_{g\max} = P \cdot l$$

$$W_{z0} = \frac{b_0 \cdot h^2}{6}$$

Funkcja określająca kształt belki o równomiernej wytrzymałości ma więc postać:

$$\frac{M_{g\max}}{W_0} = \frac{M(x)}{W_z(x)} = \sigma_{dop} = \text{const.}$$

Funkcja określająca kształt belki o równomiernej wytrzymałości ma więc postać:

Stąd wyznaczamy:

$$\frac{6Pl}{b_0 h^2} = \frac{6Px}{b(x) h^2} \quad \text{więc} \quad b(x) = b_0 \frac{x}{l}$$

$$\frac{M_{g\max}}{W_0} = \frac{M(x)}{W_z(x)} = \sigma_{dop} = const.$$

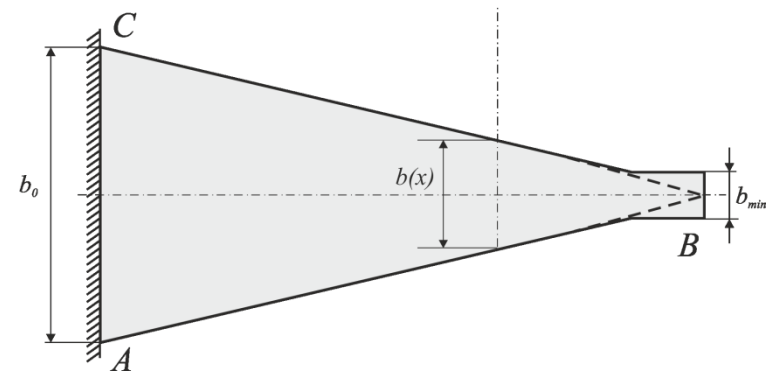
Jak widać szerokość przekroju zmienia się liniowo, RYSUNEK PONIŻEJ

Gdyby nie brać pod uwagę naprężeń ścinających, wówczas teoretycznie przekrój końcowy (dla $x=0$) mógłby być bliski zera. Najczęściej w tym przekroju występuje siła tnąca $T=P$ wywołująca naprężenia ścinające τ .

$$\tau_{\max} = \frac{3}{2} \cdot \frac{T}{hb_{\min}} \leq \tau_{dop}$$

skąd wyznaczamy

$$b_{\min} = \frac{3P}{2h \cdot \tau_{dop}}$$

Przekrój końcowy nie może być więc „zaostrzony” lecz będzie prostokątny o szerokości równej b_{\min}

Aby uzyskać zmienny wskaźnik, można:

1. Zmienić wysokość h

2. Zmienić szerokość b

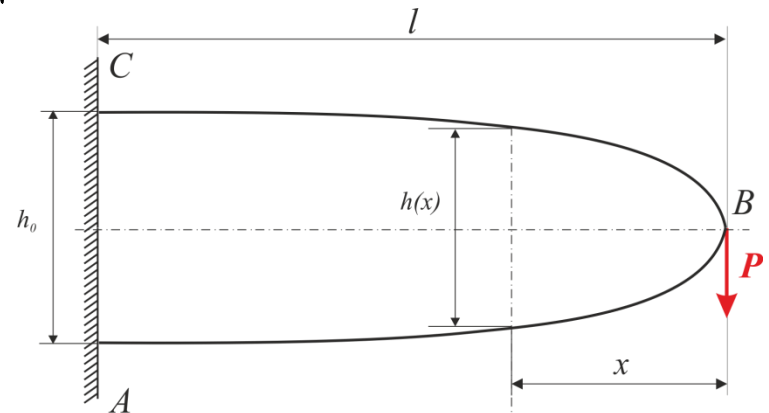
Założmy, że szerokość przekroju $b = \text{const.}$ - jest stała, a zmienia się jego wysokość $h = h(x)$

$$\frac{M_{g\max}}{W_{z0}} = \frac{M(x)}{W_z(x)} = \text{const.}$$

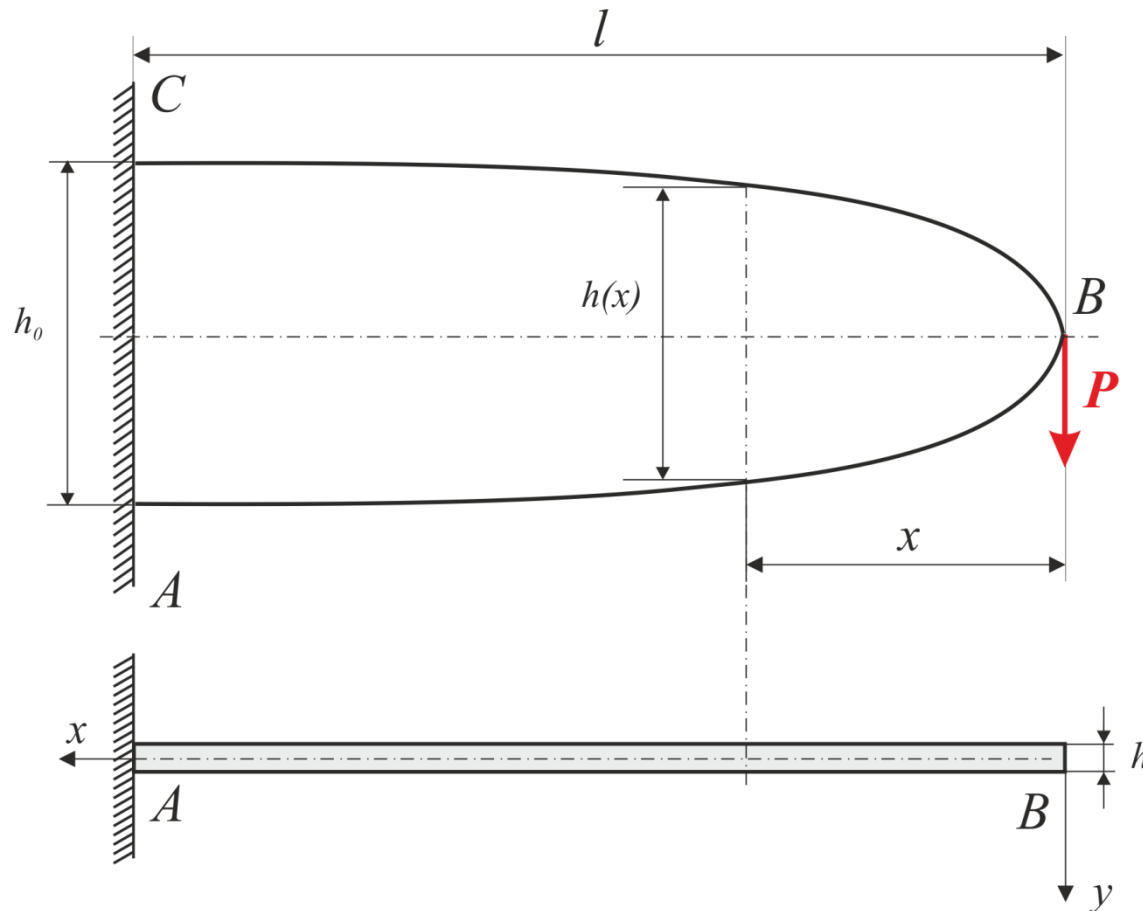
Stąd wyznaczamy:

$$\frac{6Pl}{bh_0^2} = \frac{6Px}{bh^2(x)} = \text{const.} \quad \text{więc} \quad h(x) = h_0 \sqrt{\frac{x}{l}}$$

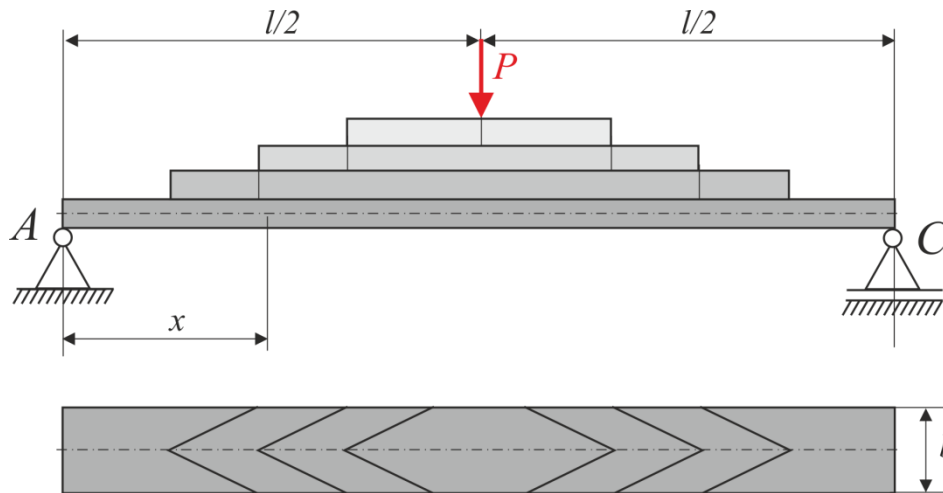
Funkcja ta odpowiada parabolii o wierzchołku leżącym w miejscu przyłożenia siły skupionej.

Jak widać wysokość przekroju zmienia się parabolicznie, RYSUNEK PONIŻEJ

Belka swobodnie podparta obciążona w środku siłą skupioną

$$M(x) = \frac{1}{2} P \cdot x$$

$$W_z(x) = \frac{J_z(x)}{y_{\max}} = \frac{2 \cdot J(x)}{h} = \frac{b(x) \cdot h^2}{6}$$

$$W_z = \frac{M(x)}{\sigma_{\text{dop}}}$$

stąd

$$b(x) = \frac{3Px}{h^2 \sigma_{\text{dop}}}$$

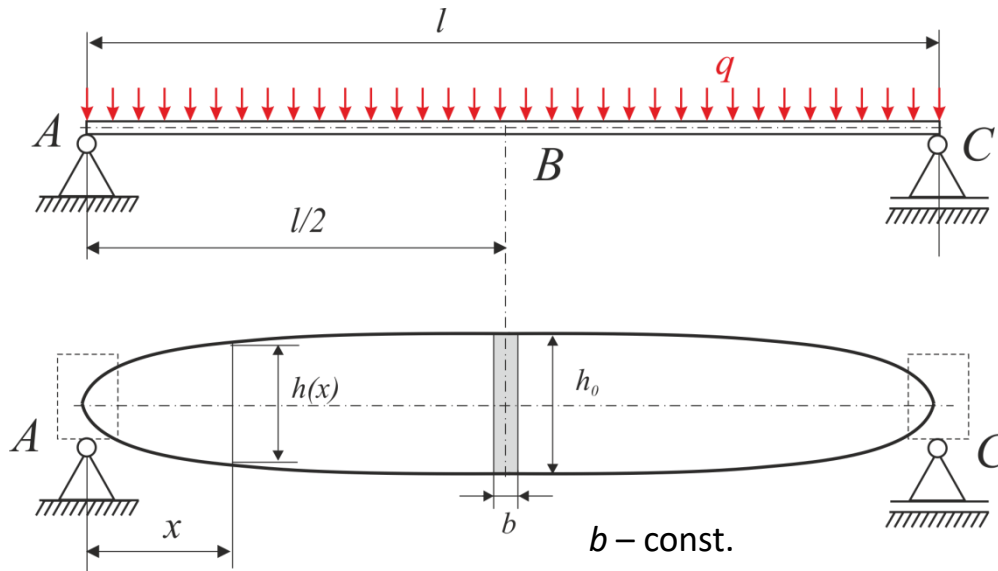
Maksymalny moment gąący pojawia się w środku długości, szerokość przekroju $b_{\max} = \frac{3Pl}{2h^2 \sigma_{\text{dop}}}$
Więc otrzymujemy:

$$b(x) = b_{\max} \frac{x}{l}$$

Liniowo (x) – np. RESORY

$$M(x) = \frac{1}{2}ql \cdot x - \frac{1}{2}qx^2$$

$$W_0 = \frac{M(x)}{\sigma_{dop}}$$

$$W_0(x) = \frac{b \cdot h^2(x)}{6}$$

$$M_{g\max} = \frac{1}{8}ql^2$$

$$W_0 = \frac{b \cdot h_0^2}{6}$$

h_0 – wysokość belki w przekroju środkowym

$$\frac{M_{g\max}}{W_0} = \frac{M(x)}{W_0(x)} = \text{const.}$$

Funkcja zmiany wysokości przekroju:

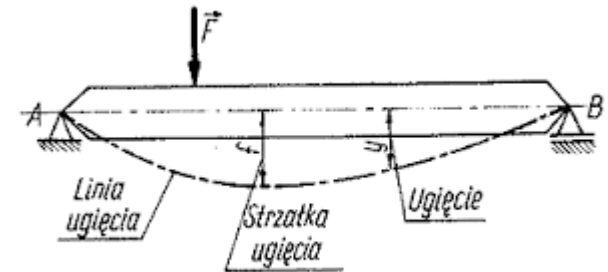
$$\frac{6ql^2}{8bh_0^2} = \frac{6}{b \cdot h^2(x)} \left(\frac{1}{2}qlx - \frac{1}{2}qx^2 \right)$$

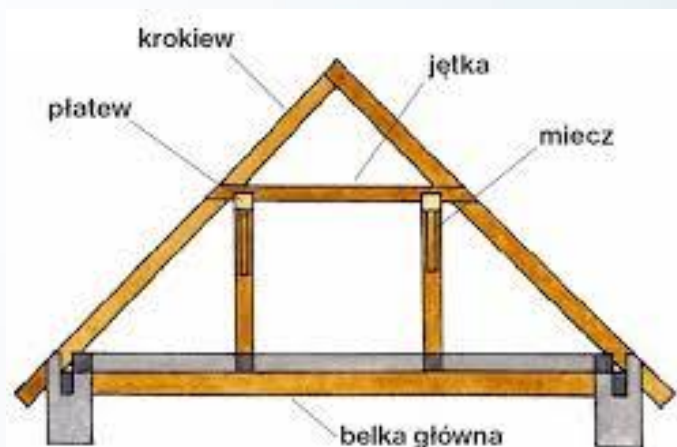
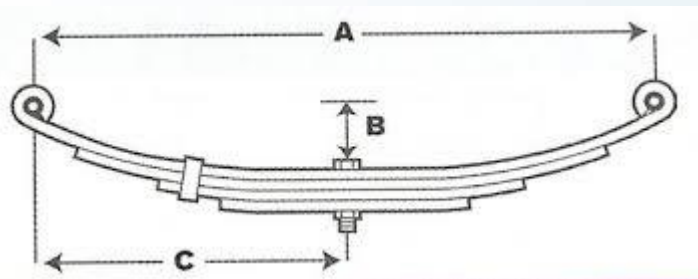

$$h(x) = 2 \frac{h_0}{l} \sqrt{x(l-x)}$$

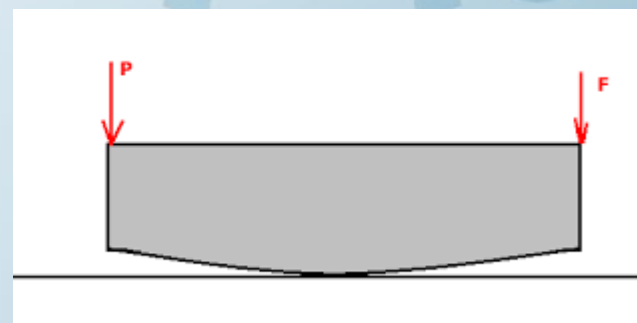
Przekrój podłużny belki jest elipsą o osiach l i h_0 .
(kształty przybliżone walcowe i stożkowe)

DEFORMACJA SPRŻYSTA BELEK

Więźba płatwiowo-jętkowa

DZIĘKUJĘ ZA UWAGĘ
Zapraszam ponownie 😊